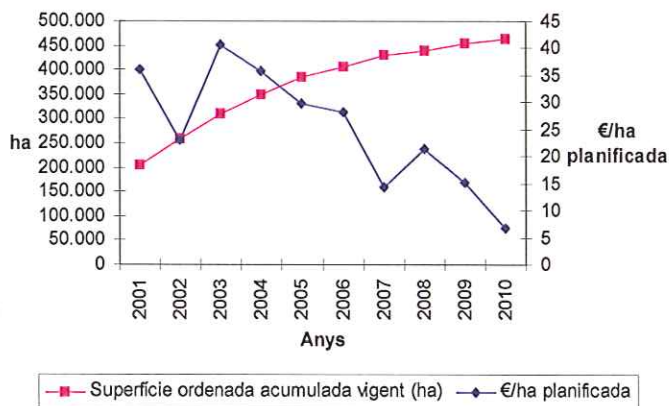

El bosc a casa nostra pot ser productiu i rendible i fer-ho és l'única garantia per la seva conservació. El repte és equilibrar les càrregues i dificultats que suportem els silvicultors, amb els molts beneficis materials i immaterials que donen a la societat tant els boscos, com l'esforç i il·lusió que dediquem a la seva gestió i millora.

En una economia de mercat on els diners circulen de forma instantània aixecant i ensorrant empreses i mercats, la del propietari forestal – silvicultor és un cas ben singular d'explotació, doncs els cicles de producció són a molt llarg termini i els riscos poden superar amb escreix la rendibilitat de la inversió. És per això que el recolzament i professionalització del nostre sector, juntament amb la millora de l'impuls a la gestió forestal sostenible cofinançant les inversions que necessita aquest negoci per part del govern, considerem que són la millor alternativa per la conservació real i efectiva d'un patrimoni, del que ens enorgullem com a gestors i que és la major infraestructura i riquesa natural del nostre país.

El bosc ha estat sempre una font de riquesa per els països forestals i Catalunya ho és. No podem obviar i menys en els temps actuals, aquesta font de riquesa i de llocs de treball local. Hem de donar un impuls per arrencar la locomotora que després, ja podrà funcionar sola.

La dràstica davallada de la inversió pública per hectàrea ordenada i la manca d'un Pla Forestal que tingui com a primer objectiu la dinamització del mercat dels productes forestals i la posada en funcionament d'un sistema de pagament dels serveis ambientals, són errors de governs que s'han preocupat més de pintar la façana que d'arreglar la teulada. El resultat és un desencís creixent i desafortunadament, l'abandonament o la manca de relleu per dur a terme una activitat de la qual en depèn un gran nombre de professionals i empreses de transformació. És per això que demanem un canvi de rumb en aquesta direcció.

En un nou escenari on l'administració es troba amb les butxaques buides, cal fer un esforç per habilitar pressupostos plurianuals, i apostar per sectors econòmics que en altres països ja fan possible la recuperació dels mercats forestals: la bioenergia n'és un bon exemple.

Demanem també facilitar el camí a projectes estratègics que ja estan sobre la taula i promoure també petites instal·lacions de calor. Aquests són aspectes que ens hem cansat de reclamar, que no resol l'actual Pla de l'Energia i

que cal abordar.

Volem per altre costat una administració forestal més àgil i propera. El Centre de la Propietat Forestal (CPF) ha esdevingut una eina fonamental per recolzar l'esforç esmerçat en la planificació i la gestió de les finques. Demanem desencallar el procés de reestructuració de l'eina principal que té el sector, per adaptar-la als nous reptes que se'ns plantegen i convertir-lo en l'instrument per l'execució de la política forestal de la nova administració.

Pel que fa als canvis importants i d'organització que ha fet l'administració forestal en el sí del Govern, volem manifestar la nostra satisfacció, doncs coincidim en les directrius i en els plantejaments generals. Tot i així, ens preocupa la manca de concreció i la necessitat imperiosa i urgent de començar a treballar amb les propostes que aquí plantegem.

Finament i com a col·lectiu, reiterem ara i aquí el nostre oferiment al Govern de treballar plegats per fer avançar un sector que ens apassiona i ens refermem en la voluntat d'esdevenir un dels motors necessaris per avançar en la construcció i creixement del nostre país.

Santa Coloma de Farners, 11 de juny de 2011.